Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

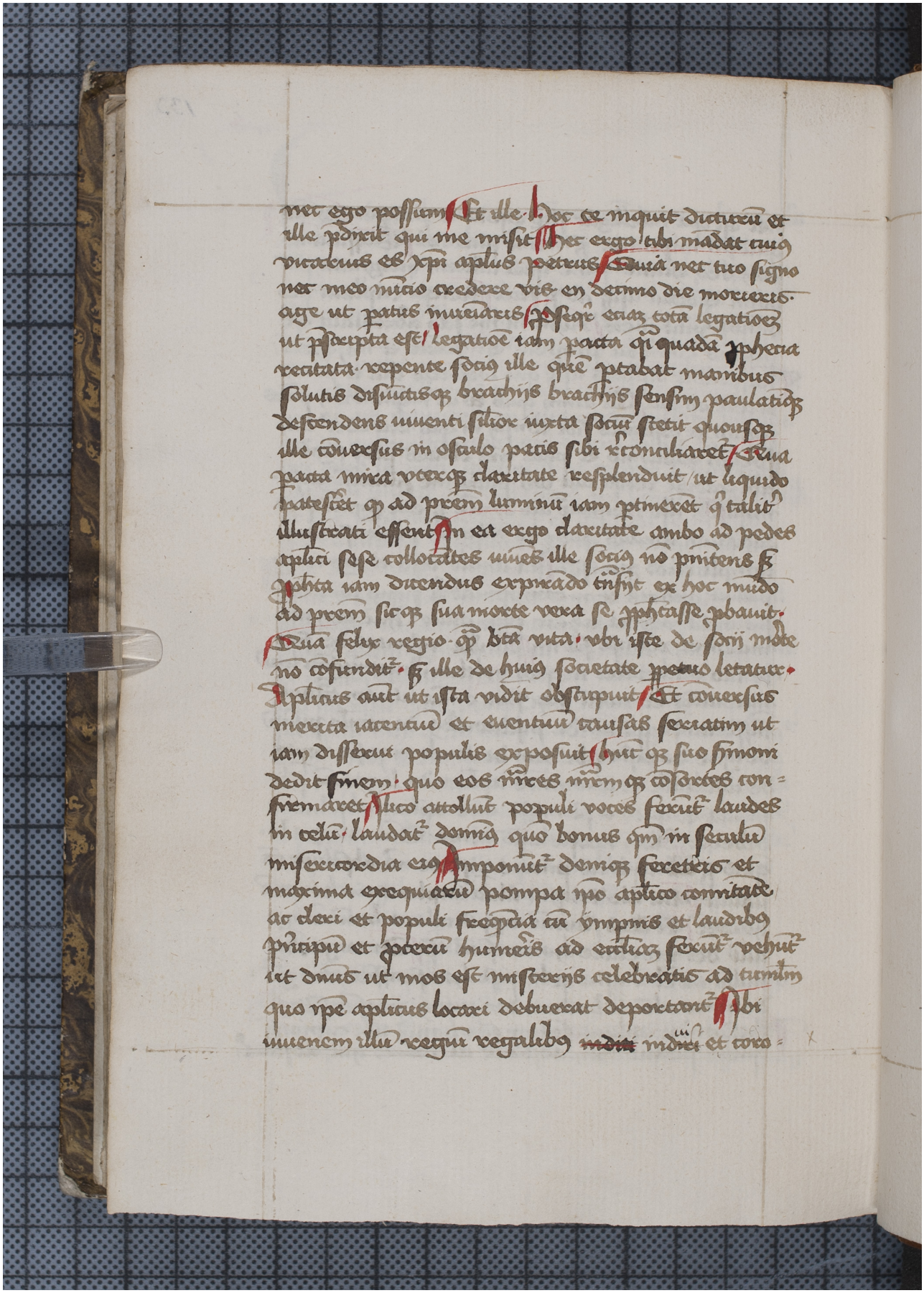

net ego possum. Et ille. Hoc te inquit dicturu et
ille p̄dixit qui me misit. Ecce ergo tibi mandat tuig
vicarius ex xpi aplis petrus. Ecce nat tuo signo
nat meo mitio credere vis. en decimo die morieris.
age ut patris imitaris. Egressq; erat tota legatioz
ut p̄scripta est. Legatioe iam peacta qi quada ꝓpheria
recitata repente sdaig ille qrē ptabat manibus
solutis disiunctisq; brachiis brachiis sensim paulatim
descendens iuuenti silior iuxta socii stetit quousq;
ille conversus in osculo patris sibi reconciliaret. Ecce
parata mirea vtercq; claritate resplenduit ut liquido
patesiet q̄ ad prem luminis iam ptinerent q̄ tali
illustrata essent. In ea ergo claritate ambo ad pedes
aplici sese collocates iuuis ille socig no pnitens ꝗ
ꝓhita iam dicendus expreado tinsit ex hoc mido
ad prem sicq; sua morte vera se ꝓphtasse ꝓbauit.
Ecce felix regio q̄ bta vita. vbi iste de sdij mote
no cofundit. ꝗ ille de huig societate pretio letatur.
Aplicus aut ut ista vidit obstupuit. Et conversus
mirata iacentiu et euentiu causas seriatim ut
iam dixerat populis exposuit. Huic q; suo sermoni
dedit finem. quo eos inuites inem q; cosortes con=
fremaret. Hico attollit populi voces fercut laudes
in celu. laudat domig quo bonus qm in seruiu
misericordia eius. Imponit demiq; feretrio et
maxima exequiaru pompa ipo aplico comitante
ac clerci et populi frequencia cu vmpnis et laudibus
principu et proceru humeris ad ecclia fercut vehut
et dnus ut mos est misteriis celebratis ad tumlm
quo ipe aplicus locari debuerat deportant. Ibi
iuuenem illu regiis regalibus ~~indui~~ indui et coro=